धारिणी । हा हा दंशितं विचारेणावलम्बध्वमेनं ।

विटूषकः । भो बालप्रियवयस्यो ऽस्मि ते । अविकारेणापुत्रायै जनन्यै योग्यक्षेमं वह ।

जयसेना । आज्ञप्तो ध्रुवसिद्धिर्विज्ञापयति । इहैव गौतम आनीयतामिति ।

जयसेना । तथा ।

विटूषकः । भवति जीवेयं न वा । यन्मया तत्रभवन्तं सेवमानेन ते ऽपराद्धं तन्मर्षयस्व ।

धारिणी । दीर्घायुर्भव ।

॥ पत्रं ४८ ॥

जयसेना । जयतु जयतु भर्ता । ध्रुवसिद्धिर्विज्ञापयति । उदकुम्भविधानेन सर्पमुद्रका कल्पितव्या । तदन्विष्यतामिति ।

धारिणी । एतत्सर्पमुद्रकमंगुलीयकं । पश्चान्मम हस्ते देह्येतत् ।

जयसेना । यद्देव आज्ञापयति ।

जयसेना । जयतु जयतु भर्ता । निर्वृत्तविषवेगो गौतमो मुहूर्तेन प्रकृतिस्थः संवृत्तः ।

धारिणी । दिष्ट्या वाच्यान्मुक्तास्मि ।

प्रतीहारी । एष पुनर्वाहतको ऽमात्यो विज्ञापयति । राजकार्यं बहु मन्त्रितव्यं । दर्शनेनानुग्रहमिच्छामीति ।

धारिणी । गच्छत्वार्यपुत्रः कार्यसिद्धये ।

धारिणी । पालिताः आर्यपुत्रवचनमनुतिष्ठत ।

जयसेना । एत्वेतु देवः ।

॥ पत्रं ४९ ॥

जयसेना । अथ किं ।

विटूषकः । जयतु जयतु भवान् । सिद्धानि ते मङ्गलकर्माणि ।

जयसेना । यद्देव आज्ञापयति ।

विटूषकः । देव्या अंगुलीयमुद्रकां दृष्ट्वा कथं विचारयति ।

विटूषकः । ननु पृष्टो ऽस्मि । पुनर्मन्दस्यापि मे तथा प्रत्युत्पन्नमुत्तरमासीत् ।

विटूषकः । भणिता मया । दैवचिन्तकैर्विज्ञप्तो राजा सोपसर्गं वो नक्षत्रं । सर्वबन्धमोक्षः क्रियतामिति । तच्छ्रुत्वा देव्येरावत्याश्चित्तं रक्षन्त्या राजा किल मोचयतीत्यहं संदिष्ट इति । ततो युज्यत इति तया संवादितो ऽर्थः ।

॥ पत्रं ५० ॥

विटूषकः । त्वरतां भवान् । समुद्रगृहके सखीसहितां मालविकां स्थापयित्वा भवन्तं प्रत्युद्गतो ऽस्मि ।

विटूषकः । एत्वेतु भवान् । एतत्समुद्रगृहकं ।

विटूषकः । अहो कुम्भीलकैः कामुकैश्च परिहरणीया चन्द्रिका ।

विटूषकः । तथा ।

बकुलावलिका । सखि प्रणाम भर्तारं ।

मालविका । नमो ते यः पार्श्वतो दृश्यते ।